

Bilag 8.

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRÅD

Den 16. oktober 1968.

I anledning af de af handelsministeren den 2. oktober 1968 fremsatte lovforslag skal Butikshandelens Fællesråd alvorligt protestere imod, at der hermed er gjort skridt til en videreførelse af den ekstraordinære pris- og avancestoplovgivning.

Efter vor opfattelse bør avance- eller pristop alene bringes i anvendelse, hvor der foreligger en krisesituation med vareknaphed og en heraf følgende neddæmpet konkurrence.

Der er intet i den nuværende erhvervs-mæssige eller økonomiske situation, der berettiger til avancestop. Vi er i øvrigt af den formening, at avancestoppet fra november 1967 og til dato blot har medført en forvridning i avancestrukturen, og at den konstaterede generelle neddæmpning af priserne — som gav butikshandelen forventning om, at den ekstraordinære pris- og avancelovgivning ville blive ophævet inden dens udløb den 1. november 1968, og ikke forlænget — skyldes den skærpede konkurrencesituation bl. a. foranlediget af finanspolitikken.

Vi ønsker samtidig at fremhæve, at det under alle omstændigheder er urimeligt at pålægge erhvervsvirksomheder gennem en lang tidsperiode selv at skulle bære nødvendige omkostningsstigninger, og at der er en væsensforskel mellem at søge en lønindkomststigning dæmpet og at forhindre dækning af erhvervsmæssigt afholdte omkostninger, hvorved indkomsten for den erhvervsdrivende — ikke mindst når efterspørgslen er faldende — reduceres og måske endda bliver negativ.

I denne forbindelse finder vi det berettiget endnu en gang at minde om, at da avancestoploven blev gennemført i november 1967, skulle det være som led i en helhedsløsning på indkomstområdet — det slog fejl. Da loven blev forlænget i februar 1968, og der samtidig blev gennemført en lov om vej-

ledende priser m. m., skulle det ligeledes ifølge klare udtalelser være som led i en helhedsløsning, som også udeblev.

Såfremt der — imod vor henstilling — gennemføres et fortsat avancestop m. v., ønsker vi til forslagene at bemærke følgende:

I. Lovforslag vedrørende avancestop.

Ad § 1, stk. 1.

Den nugældende bestemmelse, hvorefter der hverken må beregnes højere procentvis eller absolut bruttoavance end umiddelbart før 18. november 1967, foreslås i lovforslaget forlænget.

Vi gør opmærksom på alle de uheldige følgevirkninger, det både praktisk og administrativt har for de daglige dispositioner, at bruttoavancen pr. vareenhed også *procentvis* læses fast. Mærkevareproducenterne gennemfører som bekendt i stort omfang salgsmæssigt, hvor man i perioder ønsker at tilbyde forbrugerne slagvarer til nedsatte priser. Den handlendes omkostninger ved at medvirke til og administrere sådanne kampagner svinger ikke i takt med eventuelle prisændringer på en bestemt vareart, men selv om han tager varen hjem til den nedsatte pris og lader hele prisnedslaget komme forbrugeren til gode, har den handlende dog overtrådt lovens forbud mod stigning i den procentvise avance, såfremt han opretholder sin egen stk.-avance.

Det er en bestemmelse, som i den daglige håndtering i forretninger med måske flere tusinde forskellige varer skaber en urimelig risiko for lovovertrædelser, og som ikke stimulerer interessen for at medvirke i industriens salgsmæssigt. Også for forbrugerne er denne situation uheldig.

En regel om, at bruttoavancen pr. vareenhed absolut set ikke må stige, må efter